

SZÍNHÁZAK ÉS MULATÓK

KÖZLÖNYE

SZEPIRODALMI KÉPES NAPILAP

Epstein Adolf

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . 7 frt — kr.
 Félévre 3 * 50 *
 Negyedévre . 1 * 80 *

EGYES SZÁM ÁRA
2
 KRAJCZÁR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST
 Kerepesi-út 30. sz. 1. em.
*Hirdetések díjszabás szerint
 vétetnek fél.*

I. évfolyam.

BUDAPEST, 1897.
Vasárnap, május 23.

8. szám.

Országos botrány.

Budapest, május 23.

A Nopcsa-ügy — úgy látszik — már a kormányt is közelebbről érdekli, mert Nopcsa Elek báró ellen a belügyminiszter legyelemi vizsgálatot rendelt el és Huszár Kálmán miniszteri tanácsost bízta meg a vizsgálattal.

Az assér, Visontai orsz. képviselő révén a parlament elé is került, mert «a m. kir. Opera első ballerinájának indokolatlan elbocsátása és egyéb körülmények felderítése tárgyában» a belügyminisztert meginterpellálta Visontai.

Lapunk iránya nem engedi, hogy hővebben foglalkozzunk az interpellációval, azért nem is vitatjuk politikai horderejét. E helyütt csak a «Magyar Éstílap» után írhaljuk a következőket:

Ma reggel első sorban Fuchs Rózsi kisasszonyt kerestük fel Almássy-tér 9. szám alatti lakásán, hogy tőle a supé felől felvilágosítást kapjunk.

Találtunk egy babaképű gyermeket, a ki ballerina léteére mégis megható naivsággal fogadja az idegen bécseit és kérdéseire egyenes őszinteséggel felel.

A beszélgetés tanuja volt a leány édesanyja, a ki egyetlen, szegényes szobában lakik két leányával, Marival és Rózsiával. A Mari leány mint szabóondó tartja fenn a családot, miután Rózsinak csak 210 forint évi fizetése van és ebből a levonások után csak 18 forint jut egy hónapra.

Fuchs Rózsi elmondta, hogy az intendás őt meghívta a kaszinóba egy supéra, de ő azt mondta, hogy édes anyja engedelmé nélkül nem mehet el. Az intendáns nap-nap után kérdezte, hogy „Rózsi ugy-e eljön” és ő megígérte, hogy elmegy, noha anyja ott-hon sirt a meghívás miatt és nem akarta elengedni. Arra a kérésre, hogy az any-

ját is elvihesse, az intendáns elutasítólóg vádassoll. Ű mindazonáltal elment, mert félt az intendáns boszujától; félt hogy elcsapják. A supéra az intendáns hat leányt hívott csak, mégpedig a fiatalokat, talán a legfiatalabbakat válogatta ki. Elvitték őket fiakkeren a nemzeti kaszinóba, a hol egy földszinti külön helyi-

VARSÁNYI IRÉN.
(Uher fényképe után.)

ségben Nopcsa báró, a ki előre hajtott volt, fogadta őket és mutatta be azoknak az uraknak, a kiket még nem ismertek.

A vacsorában csak egy vagy két éteesebb ur vett részt; a többi mind a mágnásvilág legifjabb generáció-jához tartozott; volt köztük egész gyermekforina is.

Vacsora után a szomszéd teremben

táncoltak és három óra felé haza mentek.

Ezután a leány édes anyja vette át a szót és ezt mondta:

— Uram, én szegény, de becsületes asszony vagyok és napokig sirtam a miatt. De mivel a leányom azt mondta, hogy állását vesztheti, ha nem megy el, elereszteltem, de ugyancsak sírva vrrasz-lottam, míg hazajött. Meg vagyok győződve, hogy leányom, a ki becsületes gyermek, oly tisztán jött haza, a mint elment, de a jó hírveve oda van, de néhány fiatal mágnás azért kellemesebben vacsorált

Esett meg velünk más dolog is. Egy este az intendáns lányomnak bemutatott egy mágnást, a kit nem akarok megnevezni; ez az ur előadás után hozzánk tolokodott és erőszakosan hazakisért bennünket. Utközben 4000 forintot ajánlott fel, ha egy évre odaadom a leányomat. Elutasítottam.

Ennek az ügynek folytatását meséli el Müller Katicza asszony, a kinek az intendáns azt mondta, hogy buta ez a Rózsi, egy barátja 4000 forintot ajánlott fel és nem fogadta el.

Tehát az intendáns ur tudott erről az ajánlatról és nem tiltotta ki barátját és nem kért bocsánatot a megsértett anyától és gyermekeitől. Lehet, hogy az magánügy, de veszedelmesen hasonlít — már a bemutatásból és az utólagos rekriminációiból következtetve — a közönséges kerítéshez.

Jártunk azután Kranner Ilkánál is, a ki felvilágosított bennünket arról, hogy nem egy, hanem két szupé volt. „Az első hivatalos szupé volt a „Piros cipő” előadása alkalmából, de azért a másodikra, a hol csak a hal legszebb és lehetőleg legifjabb ballerina vett részt, és úgy hílt meg bennünket, hogy a „Piros cipő” tiszteletére. Én elmentem, mert kell hogy megtiszteltetésnek vegyem az intendáns meghívását és bizonyos voltam abban, hogy kellemelenségeim volnának, ha nem mennék el.

Lapunk a mai összes színlapokat tartalmazza.

Én ismerem az intendáns urat és tudom, mit lehet tőle elvárni."

Arra a kérdésre, hogy mennyi fizetése van, azt mondta, hogy 210 frt egy évre, de levonások után 18 frt marad egy hónapra és ezért az első négyesben tánczol. Körülbelül egy hónapja — (tehát a február 26-iki szupé után A szerk.) — új szerződést kapott, úgy, hogy januártól fogva 35 frt havi fizetése lesz.

A kisasszony anyja, a ki jelen volt, kijelenti, hogy ő nem is tudta, hogy leánya a kaszinóba megy mulatni és utolsó perczben, mikor megtudta, el akart vele menni, de a leány azt mondta, hogy az intendáns nem enged garde de dame-ot, majd ő maga vigyáz a leányokra.

Végül Kranner kisasszony azt is elmondta, hogy a szinpadra senkinek sem szabad feljönni, még a legközelebbi rokonoknak vagy férjeknek sem, de a mágnásifjakat az intendáns maga vezeti föl és mutatja be a ballerínáknak, a kikkel legtöbbet foglalkozik.

Az említett rendelet tényleg létezik mindkét színházban és bizonyára emlékezik a közönség, hogy Vasquezné férjét nem eresztették a szinpadra, daczára annak, hogy felesége elajult és az orvos követelte feljvetését. A Nemzeti Színház tagjai pedig élénken emlékeznek arra az egész színházat megészeyenítő jelenetre, mikor az intendáns már a tiltó rendelet megjelenése után két fiatal mágnással feljött a szinpadra és ott egy trikóba öltözött színésznő, a kit különben a színház tiltakozása ellenére szerződített, glédába állított és az urakkal együtt barátságosan végigtapogattott.

A csodagyerek.

A budai szinkörben tegnap este az újabb német operettszerzők egyik legdivatosabbjának operettjét mutatták be.

Szili Taud Jenő azok közül a divatos bécsi dilletánsok közül való, akik kellemes muzsikával látják el a nagy közönséget.

Zenéjük nélkülöz minden egyéni karaktert, de fülbe másszó, helylyel-közrel szívhez szóló és minden körülmények között kellemes.

Ilyen a Csodagyermek muzsikája is.

Dallamos, szórakoztató és izléeses, a nélkül azonban, hogy különös zenei értékkel bírna. Széles visszatérő melódiák, sok keringő, nagy finálék.

Ez magyarázza meg a darab bécsi nagy sikerét.

A szöveg igen keveset szolgál rá a dícséretre. A sablonszerű német operettfigurák, lazán összefüggő cselekmény, a melyet két mondatban el lehet mondani.

A csodagyerek egy fiuruhába bujtatott hegedűművész, a kiről egy fiatal tenorista lord (Aberdeen) megtudja, hogy leány, bele szeret s a szokásos akadályok után feleségül veszi.

Bonyolítja ezt a történetet egy gazdag bányatulajdonos leánya, a kit a lordnak el kellene venni, aki azonban a bariton (Tween) zeneszerzőbe szerelmes.

A darabban Kaposi Józsa, Anday Blanka, Berzsenyi Julia, Kovács, Dezséri, Hunfy, Mezey, Körmendy játszották a főbb szerepeket és ami a krisztinavárosi szinkörben szinte minden estén észlelhető, pompás alakítással és erős karakterizáló erővel.

SZÍNHÁZI HIREK.

A Nemzeti Színházban ma este pompás vigjátékot adtak, mely országunk első szinpadán már szüre került. „Egy millió” a címe a négyfelvonásos darabnak és *Labiche* s *Delacour* tollából származnak a vigjáték szellemes ötletet és helyzetkómikuma. Új betanulással adták a nemzeti színház művészei, kik mindanyian vetélkedtek a siker elérésében. *Vízvári*, Duplan apó szerepében nagyszerű alakot mutatott be, míg *Gabányi*, *Szigeti*, *Zilahi*, *Dezso*, *Rákosi*, *Szidi* tőlük telhetőleg igyekeztek az ensemblet pompásjelenzésükkel kiegészíteni.

Szinpadi ujtás. Ősidőktől fogva, mióta az írók a szinpad számára dolgoznak, az volt mindig a szokás, hogy a darabokat felvonásokra osztották. A mostani század hozta dívatba a képeket és ezzel már lényegesen megbontotta a darabok egységét. A párisi L'Oeuvre színház még tovább megy egy lépéssel, mikor színrehozza Herdey színművét, amely négy tézise van osztva. Herdey gazdag bankár, aki műkedvelésből ír és megengedheti magának azt a fényűzést, hogy néhány ezer frankot költsön annak behozonyítására, hogy drámairónak van ő olyan gyöngye író, mint Renan, akinek L'abbere de Jouane című dialogizált elbeszéléséhez folytatást írt. A dráma abból a föltevésből indul ki, hogy a Renan darabjában szereplő hősnőnek fia születik, akit édesanyja a mult század anyagi bölesészete elveiben fölnevel. A fiatal ember szerint nem létezik erkölcs, nincs Isten, nincs haza és az ember csupán impulzusait követi. Félrel a szép moralkodex szel fölfegyverkezve elkövet egy sereg csunya ságot, megöli az apját, huga be-

esülete ellen tör, míg végre a saját édesanyja kénytelen kiirtani a gazt, amit a szörnyeteg szívébe plántált, azzal, hogy lelövi. A darabnak jól megérdemelt bukás volt a sorsa. A tézisek unalmasága is hozzájárult ehhez a balsikerhez és így a L'Oeuvre-színház ujtása egyelőre nem vált be.

A Barrisonok alkonya. A Barrison-lányok visszavonulnak a szinpadtól. Ezt a szenzációt röpitli világgá az artisták lapja, a mely már azt is tudatja, hogy a három idősebb „nő-
vé 480.000 márkát tett le kamatozás czéljából egy drezdai bankba. Ennyit szereztek a lányok legutóbbi európai körutjuk alkalmával, vagyis öt esztendő alatt. Nem vonjuk ugyan kétségbe az artisták lapjának szavahihe-tőségét, de lehetetlennek tartjuk, hogy ez a név Barrison egyhamar lekerüljön az orfeumok szinlapjáról. A Barrisonok többé nem vonulhatnak vissza. Hisz ma is már amyi Barrison test-*vé* van, hogy alig lehet ellenőrizni, melyik az igazi? Ez a név is szemé-*nk* láttára változott át fogalomná, a mi részint dícsőség, részint a nagy-*ság* átka. Mert ha — a mi nagyon valószínű — az igazi Barrisonok ujra föllepnek, senki se fogja többé nekik elhinni, hogy ők nem — ál-Barrisonok!

A népszínházban a napközi próbákban most a török sebesültek javára előadandó Szultán-on kívül (melynek Müller Katicza táncza is nagy érdekességet fog kölesönözni), a Kis molnárné cperettere is készülnek, egy lát-szik, abból az alkalmatosságból, hogy a Májusi bor-hoz beszerzett malomdiszlet ennél az operettnél is használható.

Pillanatnyi pénzzavar. Münchenben most a Jossel-féle francia társaság szerepel, ugyanaz, amelyet nemrégiben mi is láttunk a budapesti Vig-színházban, a Frou-Frou című színművet adták, s a közönség élénk tapsal jutalmazta a színészek játékát. Az utolsó felvonás előtt azonban különös dolog történt: Antoine ur, a rendező, a lámpák elé lépett s kijelentette, hogy ugy Glazner, az impresszáriója, mint Jossel asszony, a színház starja, hirtelen elhagyta a társaságot, s így a másnapi *L'age difficile* előadás jövedelmét kizárólag arra szánják, hogy becsülettel elutazhassanak Münchenből. A közönség tüntetőleg tapsolt, hogy az elhagyott társaság iránt való rokonszenvével ezzel is demonstrálja. Glazner ur másnap nyilatkozatot tett közzé egy müncheni újságból, s ebben kijelentette, hogy ő s gázsik kifizetésére a színészekről negyvenyolcz órai haladékat kért, de mivel többen nem akarták megadni ezt a csekély moratóriumot, kénytelen volt elállani az utolsó előadás rendezésétől.

Vigszínházi darabok. A Vigszínház igazgatósága értesíti azokat a szerzőket, akik darabot adtak be a színházhoz, hogy a darabok sorsáról a Vigszínház irodájában felvilágosítást nyerhetnek. Az elbírált darabok a következők: Kormódiék. — Csendes víz fenekébe. — A vicze-férj. — A szerelmes öreg. — Athanáz király. — Hűség — Tüske Tóni. — Az anyós. — Egy óra alatt. — Az új Plátó. — A szív tévedései. — A kéjhölgy. — Az önző. — Eladó birtok. — A rajtavesztett fakir. — Az utitárs. — Deliriumban. — Rózsai, a bíró leánya. — Kis Zsuzsi. — Másodvirágzás. — Mézeshekt után. — Sakáll módszer. — Apró hirdetések. — A kutyahőr. — A féltékeny. — A javíthatatlan. — A Sárdy-ház. — Visszatorlás. — Az emeleten. — Érdeklázasság. — Czigány-beesület.

A Várszínház kitatarozása. Báró Noposa Elek intendáns, mint a Várszínház bérlője, tegnap átiratot küldött a fővárosnak, amelyben a színház alapos restaurálását kéri. Előadja, hogy a restaurálás sürgős, mert attól tart, hogy a tavalyi balesetek nagyobb mértékben is előfordulhatnak a a felelősséget kénytelen volna a tanácsra hárítani. Legelső sorban a fűtőkészülék alakítandó át, amely most olyan rossz, hogy szeles időben az egész színházat füsttel tölti meg. A színpad deszkázata annyira megromlott, hogy egyáltalán nem lehet rajta láncolni. Az utcai ajtókat a mai helyükről át kell helyezni, mert a színházban kiállhatatlan a légvonal. A tanács semmiesetre sem fog elzárkózhatni az intendáns jogos kívánságai elől, annyival kevésbé, mert a Várszínházon igen könnyű segíteni. Ez ugyanis a főváros egyetlen színháza, ahol csak a deszkázat és a fűtőkészülék romlott meg.

A Vigszínház délutáni előadásai. A Vigszínház nyári szünetének beálltáig legfőlebb még három-négy délutáni előadás lesz. Mára az igazgatóság az Arthur kalandjai című francia bohózatot tűzte ki, amely utóbbi időben a műsor egyik legvonzóbb darabjának bizonyult.

Varsányi Irén. Trilby óriási sikereket aratott a lefolyt hét folyamán, s a jövő heti műsort szintén ki fogja tölteni. Trilby szerepét a szerdai előadásán nem Dolly Emma, hanem Varsányi Irén fogja játszani, a kinek ez alkalommal bemutatjuk jól sikerült képét, s akiről meg vagyunk győződve, hogy éppen olyan sikereket fog aratni új szerepében, mint aratott eddig Dolly Emma.

PRY PÁL MONDÁSAI.

Ha nem alkalmatlankodom, nyilvánosságra hozhatom, hogy a magyar arisztokraták egyik ismert tagja így énekel:

Az asszony ingatag
Álnok esalfa, ledér . . .

*

Szörnyű kellemetlenség ért. Hajnalban felkelt egy detektív az álmomból és rám főrmed:

— Mi a neve?
— Pry Pál — mondom.
— Kora?
— Egészséges gyomru flezkő vagyok.
— Állása?
— A lábamon.
— Akkor én magát nem keresem, mert józaneszűt kell letartóztatnom.
— És azzal faképnél hagyott.

*

Ha nem alkalmatlankodom, meg-sugom azt az a jelenetet, mi egyik ballerina és udvarlója között történt:
— A csillagokat is lehuznám egy csókodért! — mondta az udvarló.

(Óh az nem szükséges . . . — felelt a ballerina — Egy pár gyémánt fülbevaló is megteszi.)

*

— Milyen gyönyörű a tavasz! — szavalta az egyik lányka udvarlója. — Az embernek ilyenkor a szive ki-nyílik!

— Barátom — mondja ő — ne a szive nyíljék ki, hanem a pénztárczája.

A SZÍNHÁZBAN.

Beckmann a menyországon.

Beckmann, a tréfás komikus látogatásban volt Plaszt kollegájánál vacsorán. Plaszt fölkérte a vig komikust, hogy ereszzen meg valami jó tréfát, hanem most az egyszer kérelhetetlen maradt, sehogy sem akart megjönni a jókedve.

Plaszt kért, könyörgött, de eredménytelenül, míg végre bosszusan sértő iróniával jegyezte meg: Igaz, kedves Beckmann, neked először be kell tanulnod tréfáidat.

Ez sértette a komikust s a következő elbeszélésbe fogott:

A minap álmomban meghaltam s a menyországra repültem. A meny-

ország kapuján jókorát dörömböltem, mire kijött Szent-Péter a kulcsesal s kérde, hogy mit akarok. Furesza kérdés, hisz láthatja, hogy a menyországra akarok bejutni.

De hát kicsoda ő a tulajdonképen? kérde egészen haragosan a menyország kapujának óre.

— Beckmann Frigyes színész vagyok Berlinből.

Hm, hm, hmgetett vállát vonogatva Szent-Péter, nagyon sajnálom, de önt nem ereszhetem be, színészeknek nincsen helyük a menyországon. Ezzel becsapta orrom előtt az ajtót.

Ez az eljárás meglepett ugyan, de megnyugodva ereszkedtem le lassan a földre s visszazamástam a síromba.

Alig voltam azonban megint a sírban, meglátogatók egy halott-társam s nagy indignációval meséli, hogy Plaszt éppen most jutott be a menyországra. Nekem sem kellett több, kaptam magam és rohantam föl a menybe s pokoli dörömbözést vittem végbe a meny kapuján.

Szent-Péter lélekszakadva jött s egész kilelve kérdeztem tőle, hogy miért utasított engem vissza, midőn jól tudom, hogy Plaszt, a színészt beeresztette.

— Kedves Beckmann, válaszolt mosolyogva vállaimat veregetve az öreg Szent-Péter, legyen ön csak egészen nyugodt, hiszen Plaszt nem volt színész

A ballerina ruhája.

Egy erkölcsös rendőrtanácsos megbotránkozását fejezte ki a ballettáncz felett.

— Nem — szól haragosan a tanácsos — ez csak még sem járja, amit ez az Emilia kisasszony tesz, ez már szemérmertlenség.

— De kedves tanácsos ur, figyelmeztette jóakaratulag az egyik szomszédja, mit akar ön tulajdonképen? Egy ballerina, aki tizennégy ruhát visel, csak felemelhet tizenhármát.

— Ija, ha így állana a dolog, én sem szólnék egy szót sem, de mikor valakin tizennégy ruha van, s ebből tizenötöt emel fel, azt hiszem az csak mégis sok.

Valjon mit szólna ez a szemérmertes tanácsos az opera Nopcsikájának ballerina-szupéihez?

Szerkesztői üzenetek.

A . . . Budán. Ajánlatát szívesen fogadjuk, kérünk mentül frissebb, mentül elevenebb dolgokat, tudósításokat. A tiszteletpéldányt megküldjük.

F. S. urnak Budapest. A kéziratát várjuk, előre is köszönet.

N. Z. Bpest. A jelzett cikket megkaptuk, jönni fog. Köszönet.

K. S. Bpest. Tudósításokat, mindenkor szívesen fogadjuk, természetesen a felőlőség minden egyes alkalommal önt terheli.

Én ismerem az intendáns urat és tudom, mit lehet tőle elvárni."

Arra a kérdésre, hogy mennyi fizetése van, azt mondta, hogy 210 frt egy évre, de levonások után 18 frt marad egy hónapra és ezért az első négyesben tánezel. Körülbelül egy hónapja — (tehát a február 26-iki szupé után A szerk.) — új szerződést kapott, úgy, hogy januártól fogva 35 frt havi fizetése lesz.

A kisasszony anyja, a ki jelen volt, kijelenti, hogy ő nem is tudta, hogy leánya a kaszinóba megy mulatni és utolsó perczben, mikor megtudta, el akart vele menni, de a leány azt mondta, hogy az intendáns nem enged garde de dame-ot, majd ő maga vigyáz a leányokra.

Végül Kranner kisasszony azt is elmondta, hogy a színpadra senkinek sem szabad feljönni, még a legközelebbi rokonoknak vagy férjeknek sem, de a mágnásifjakat az intendáns maga vezeti föl és mutatja be a ballerínáknak, a kikkel legelőbb foglalkozik.

Az említett rendelet tényleg létezik mindkét színházban és bizonyára emlékezik a közönség, hogy Vasquezné férjét nem eresztették a színpadra, daczára annak, hogy felesége elájult és az orvos követelte feljövését. A Nemzeti Színház tagjai pedig élénken emlékeznek arra az egész színházat megcsúsznyító jelenetre, mikor az intendáns már a tiltó rendelet megjelése után két fiatal mágnással feljött a színpadra és ott egy trikóba öltözött színész, a kit különben a színház tiltakozása ellenére szerzőltetett, glédába állított és az urakkal együtt barátságosan végigtapogatott.

A csodagyerek.

A budai színikörben tegnap este az újabb német operettszerzők egyik legdivatosabbjának operettjét mutatták be.

Szili Taund Jenő azok közül a divatos bécsi dilettánsok közül való, akik kellemes muzsikával látják el a nagy közönséget.

Zenéjük nélkülöz minden egyéni karaktert, de fülbemászó, helylyelkőz szívhöz szóló és minden körülmények között kellemes

Ilyen a Csodagyermek muzsikája is.

Dallamos, szórakoztató és izléeses, a nélkül azonban, hogy különös zenei értékkel bírna. Széles visszatérő melódiák, sok keringő, nagy finálék.

Éz magyarázza meg a darab bécsi nagy sikerét.

A szöveg igen keveset szolgál rá a dícséretre. A sablonszerű német operettfigurák, lazán összefüggő cselekmény, a melyet két mondatban el lehet mondani.

A csodagyerek egy fiuruhába bujtatott hegedűművész, a kiről egy fiatal tenorista lord (Aberdenn) megtudja, hogy leány, bele szeret s a szokásos akadályok után feleségül veszi.

Bonyolítja ezt a történetet egy gazdag bányatulajdonos leánya, a kit a lordnak el kellene venni, aki azonban a bariton (Tween) zeneszerzőbe szerelmes.

A darabban Kaposi Józsa, Anday Blanka, Berzsenyi Julia, Kodács, Dezséri, Hunfy, Mezey, Körmendy játszották a főbb szerepeket és ami a krisztinavárosi színikörben szinte minden estén észlelhető, pompás alakítással és erős karakterizáló erővel.

SZÍNHÁZI HIREK.

A Nemzeti Színházban ma este pompás vigjátékot adtak, mely országunk első színpadán már szíre került „Egy millió” a címe a négyfelvonásos darabnak és *Labiche* s *Delacour* tollából származnak a vigjáték szellemes ötletel és helyzetkómikuma. Új betanulással adták a nemzeti színház művészei, kik mindanyian vetélkedtek a siker elérésében. *Vizvári*, Duplan apó szerepében nagyszerű alakot mutatott be, míg *Gabányi*, *Szigeti*, *Zilahi*, *Dezso*, *Rákosi*, *Szidi* tőlük telhetőleg igyekeztek az ensemblet pompásjelenzésükkel kiegészíteni.

Színpadi ujtás. Ősidőktől fogva, mióta az írók a színpad számára dolgoznak, az volt mindig a szokás, hogy a darabokat felvonásokra osztották. A mostani század hozta dívatba a képeket és ezzel már lényegesen meghonította a darabok egységét. A párisi L'Oeuvre színház még tovább megy egy lépéssel, mikor színrehozza Herdey színművét, amely négy tézise van osztva. Herdey gazdag bankár, aki műkedvelésből ír és megengedheti magának azt a fényűzést, hogy néhány ezer frankot költsön annak bebizonyítására, hogy drámaírónak van ő olyan gyöngye író, mint Renan, akinek L'abbere de Jouane című dialógizált elbeszéléséhez folytatást írt. A dráma abból a föllevésből indul ki, hogy a Renan darabjában szereplő hősnőnek fia születik, akit édesanyja a mult század anyagi bölcsészete elveiben fölnevel. A fiatal ember szerint nem létezik erkölcs, nincs Isten, nincs haza és az ember csupán impulzusait követi. Ezzel a szép moralkodex szel fölgyverkezve elkövet egy sereg csunya ságot, megöli az apját, huga be-

esülete ellen tör, míg végre a saját édesanyja kénytelen kiirtani a gazt, amit a szörnyeteg szívébe plántált, azzal, hogy lelövi. A darabnak jól megérdemelt bukás volt a sorsa. A tézisek unalmasága is hozzájárult ehhez a balsikerhez és így a L'Oeuvre-színház ujtása egyelőre nem vált be.

A Barrisonok alkonya. A Barrison-lányok visszavonulnak a színpadtól. Ezt a szenzációzt röpi világgá az artisták lapja, a mely már azt is tudatja, hogy a három idősebb „nővér” 180.000 márkát tett le kamatozás céljából egy drezdai bankba. Ennyit szereztek a lányok legutóbbi európai körutjuk alkalmával, vagyis öt esztendő alatt. Nem vonjuk ugyan kétségbe az artisták lapjának szavahihe-tőségét, de lehetetlennek tartjuk, hogy ez a név Barrison egyhamar lekerüljön az orfeumok színpadjáról. A Barrisonok többé nem vonulhatnak vissza. Hisz ma is már annyit Barrison testvér van, hogy alig lehet ellenőrizni, melyik az igazi? Ez a név is szeméink láttára változott át fogalommal, a mi részint dícsőség, részint a nagyság átka. Mert ha — a mi nagyon valószínű — az igazi Barrisonok újra fölállnak, senki se fogja többé nekik elhinni, hogy ők nem — ál-Barrisonok!

A népszínházban a napközi próbákban most a török sebesülék javára előadandó Szultán-on kívül (melynek Müller Katicza láncza is nagy érdekességet fog kölesönözni), a Kis molnárné eperettere is készülnek, úgy látszik, abból az alkalmatosságból, hogy a Májusi bor-hoz beszerzett malomdiszlet emné az operettnél is használható.

Pillanatnyi pénzavar. Münchenben most a Jossel-féle francia társaság szerepel, ugyanaz, amelyet nemrégiben mi is láttunk a budapesti Vig-színházban, a *Frou-Frou* című színművet adták, s a közönség élénk tapsal jutalmazta a színészek játékát. Az utolsó felvonás előtt azonban különös dolog történt: Antoine ur, a rendező, a lámpák elé lépett s kijelentette, hogy ugy Glazner, az impresszáriója, mint Jossel asszony, a színház starja, hirtelen elhagyta a társaságot, s így a másnapi *L'age difficile* előadás jövedelmét kizárólag arra szánják, hogy becsülettel elutazhassanak Münchenből. A közönség tüntetőleg tapsolt, hogy az elhagyott társaság iránt való rokonszenvével ezzel is demonstrálja. Glazner ur másnap nyilatkozatot tett közzé egy müncheni újságban, s ebben kijelentette, hogy ő s gázsik kifejtésére a színészekről negyvennyolcz órai haladékat kért, de mivel többen nem akarták megadni ezt a csekély moratóriumot, kénytelen volt elállni az utolsó előadás rendezésétől.

Vigszínházi darabok. A Vigszínház igazgatósága értesíti azokat a szerzőket, akik darabot adtak be a színházhoz, hogy a darabok sorsáról a Vigszínház irodájában felvilágosítást nyerhetnek. Az elbírált darabok a következők: Kormódiék. — Csendes víz fenekébe. — A vicez-férj. — A szerelmes öreg. — Athanáz király. — Hüség. — Tüske Tóni. — Az anyós. — Egy óra alatt. — Az új Plátó. — A szív tévedései. — A kéjhölgy. — Az önző. — Eladó birtok. — A rajtavesztett fakir. — Az utitárs. — Deliriumban. — Rózsai, a bíró leánya. — Kis Zsuzsi. — Másodvirágzás. — Mézesheket után. — Sakáll módszere. — Apró hirdetések. — A kutyabőr. — A féltékenyek. — A javíthatatlan. — A Sárdy-ház. — Visszatorlás. — Az emeleten. — Érdekházasság. — Czigány-becsület.

A Várszínház kitározása. Báró Nopcsa Elek intendáns, mint a Várszínház bérlője, tegnap átiratot küldött a fővároshoz, a melyben a színház alapos restaurálását kéri. Előadja, hogy a restaurálás sürgős, mert attól tart, hogy a tavalyi balesetek nagyobb mértékben is előfordulhatnak s a felelősséget kénytelen volna a tanácsra hárítani. Legelső sorban a fűtőkészülék alakítandó át, amely most olyan rossz, hogy szeles időben az egész színházat füsttel tölti meg. A színpad deszkázata annyira megromlott, hogy egyáltalán nem lehet rajta táncolni. Az utcai ajtókat a mai helyükről át kell helyezni, mert a színházban kiállhatatlan a légvonal. A tanács semmiesetre sem fog elzárkózhatni az intendáns jogos kívánásai elől, annyival kevésbé, mert a Várszínházon igen könnyű segíteni. Ez ugyanis a főváros egyetlen színháza, ahol csak a deszkázat és a fűtőkészülék romlott meg.

A Vigszínház délutáni előadása. A Vigszínház nyári szünetének beálltáig legfőlebb még három-négy délutáni előadás lesz. Mára az igazgatóság az Arthur kalandjai című francia bohózatot tűzte ki, amely utóbbi időben a műsor egyik legvonzóbb darabjának bizonyult.

Varsányi Irén. Trilby óriási sikereket aratott a lefolyt hét folyamán, s a jövő heti műsort szintén ki fogja tölteni. Trilby szerepét a szerdai előadáson nem Delly Emma, hanem Varsányi Irén fogja játszani, a kinek ez alkalommal bemutatjuk jól sikerült képét, s akiről meg vagyunk győződve, hogy éppen olyan sikereket fog aratni új szerepében, mint aratott eddig Delly Emma.

PRY PÁL MONDÁSAI.

Ha nem alkalmatlankodom, nyilvánosságra hozhatom, hogy a magyar arisztokraták egyik ismert tagja így énekel:

Az asszony ingatag
Álnok csafja, ledér

*

Szörnyű kellemetlenség ért. Hajnalban felkelt egy detektív az álmomból és rám fődmed:

— Mi a neve?
— Pry Pál — mondom.
— Kora?
— Egészséges gyomru ficzkó vagyok.
— Állása?
— A lábamon.
— Akkor én magát nem keresem, mert józanszűt kell letartóztatnom.
— És azzal faképnél hagyott.

*

Ha nem alkalmatlankodom, meg-sugom azt az a jelenetet, mi egyik ballerina és udvarlója között történt:

— A csillagokat is lezuhnam egy csókodért! — mondta az udvarló.
— Oh az nem szükséges — felelt a ballerina — Egy pár gyémánt fülbevaló is megteszi.

*

— Milyen gyönyörű a tavasz! — szavalt a egyik lányka udvarlója. — Az embernek ilyenkor a szíve ki-nyílik!

— Barátom — mondja ő — ne a szíve nyíljék ki, hanem a pénztárcája.

A SZÍNHÁZBAN.

Beckmann a menyországbán.

Beckmann, a tréfás komikus látogatásban volt Plaszk kollegájánál vacsorán. Plaszk fölkeré a víg komikust, hogy eresztzen meg valami jó tréfát, hanem most az egyszer kérlelhetetlen maradt, sehogy sem akart megjönni a jókedve.

Plaszk kért, könyörgött, de eredménytelenül, míg végre bosszusan sértő iróniával jegyezte meg: Igaz, kedves Beckmann, neked először be kell tanulnod tréfáidat.

Ez sértette a komikust s a következő elbeszélésbe fogott:

A minap álmomban meghaltam s a menyországba repültem. A meny-

ország kapuján jókorát dörömböltem, mire kijött Szent-Péter a kulccsal s kérdé, hogy mit akarok. Furesza kérdés, hisz láthatja, hogy a menyorszába akarok bejutni.

De hát kicsoda ön tulajdonképen? kérdé egészen haragosan a menyország kapujának őre.

— Beckmann Frigyes színész vagyok Berlinből.

Im, hm, hmgetett vállát vonogatva Szent-Péter, nagyon sajnálom, de önt nem eresztetem be, színészeknek nincsen helyük a menyországbán. Ezzel becsapta orrom előtt az ajtót.

Ez az eljárás meglepett ugyan, de megnyugodva ereszkedtem le lassan a földre s visszazásztam a siromba.

Alig voltam azonban megint a sirban, meglátogatóval egy halott-társam s nagy indignációval meséli, hogy Plaszk éppennmost jutott be a menyországba. Nekem sem kellett több, kaptam magam és rohantam föl a menybe s pokoli dörömbözést vittem végbe a meny kapuján.

Szent-Péter lélekszakadva jött s egésze kilelve kérdeztem tőle, hogy miért utasított engem vissza, midőn jól tudom, hogy Plaszk, a színészt beeresztelte.

— Kedves Beckmann, válaszolt mosolyogva vállaimat veregetve az öreg Szent-Péter, legyen ön csak egészen nyugodt, hiszen Plaszk nem volt színész.

A ballerina ruhája.

Egy erkölcsös rendőrtanácsos megbotránkozásait fejezte ki a ballettáncz felett.

— Nem — szól haragosan a tanácsos — ez csak még sem járja, amit ez az Emilia kisasszony tesz, ez már szemérmertlenség.

— De kedves tanácsos ur, figyelmeztette jóakaratulag az egyik szomszédja, mit akar ön tulajdonképen? Egy ballerina, aki tizenegy ruhát visel, csak felemelhet tizenháromat.

— Ilja, ha így állana a dolog, én sem szólnék egy szót sem, de mikor valakin tizenmegy ruha van, s ebből tizenötöt emel fel, azt hiszem az csak mégis sok.

Valjon mit szólna ez a szemérmertes tanácsos az opera Nopcsikájának ballerina-zupééhez?

Szerkesztői üzenetek.

A . . . Budán. Ajánlatát szívesen fogadjuk, kérünk mentül frissebb, mentül elevenebb dolgokat, tudósításokat. A tiszteletpéldányt megküldjük.

F. S. urnak Budapest. A kéziratát várjuk, előre is köszönet.

N. Z. Bpest. A jelzett cikkel megkaptuk, jönni fog. Köszönet.

K. S. Bpest. Tudósításokat, mindenkor szívesen fogadunk, természetesen a felelőség minden egyes alkalmal- lal önt terheli.

A Démon.

I.

A komédiás család.

Magyarország határán, ott, ahol a Duna három birodalom között lassu méltósággal hőmpolygati széles medrében ezüstfodru hullámaít, emelkedik az egyik parton a sziklás, vadregényes Allion hegye, szemben vele pedig a tuloldalon a szerb hegység tölgyesekkel borított gyönyörű láncolata húzódik le a folyam mentén. Az Allion lábánál széles országút vezet, a mely magas, százados jegyenefákkal van szegélyezve s a Dunától, onnan kezdve, ahol az Allion kiszökellik a folyam felé, egy nagy széles földterület által elválasztva. E semleges területen ősfák között sűrű bokrok tenyésznek, valóságos áthatolhatatlan vadont alkotva.

A nap már leszállt a nyugati hegyek mögött és utolsó sugarait veti a három birodalom közé ékelt kis hosszukás sziget romjainból kiemelkedő török mecset tornyára, amelyről éppen az imént hangzott el a müezzin imára hívó vontatott éneke: Allah akbar! eshedü enna ilaha il Allah! eshedü enna Mohammed reszul ullah, haje al-esz-szalali, haje al-el fellah! Allah akbar! la ilaha il Allah!

«Nagy az isten! bizonyoságot teszek, hogy istenen kívül nincs isten! s bizonyoságot teszek, hogy Mohammed az ő követje, jőjjetek az áldáshoz, siessetek az üdvőhöz! Nagy az isten! nincs isten az egy istenen kívül!»

A csendes tájon messzünnen viszhangzik a müezzin ájtatos hangja, az utolsó mondatot visszaverik a szerb hegyek.

Allah ak-bar, . . . Al-lah hal-tal-mas; s azután néma csend ül az egész tájra. A lehanyallott nap utolsó sugarai is megtörtek az Allion magas csucsán és hirtelen beáll az est.

Az országúton egy magas szikár férfi halad, kezében hosszú, görcsös botot szorít, vállára pedig egy nagy batyu nehezedik.

Lassan megy, úgy látszik messze utról jön és nagyon el van fáradva. Éppen most hagyta el a semleges terület csucsát az Allion kiszögellésénél, ahol meredeken magasra emeli sziklás bérceit. Innen egészen jól lehet a szigetet látni és a Duna magas partjába rejtett csónakállomást, amelyet a szakadék felett egy magas pózna jelez.

Emberünk a gyönyörű látványra, mire itt szemei elé kerül, egy pillanatra megáll, alakja kiegyenesedik s fejét felemelve a sziget felé tekint. Nehány perczig elmerült a táj szemlélésébe. Magas alakja azonban csakhamar összeesik és fejét lehorgaszta folytatja útját.

De mintha most mégis gyorsabban haladna léptei ruganyosabban lennének, alakja menetközben kiegyenesedik s beesett barna arczán olykor-olykor gyenge mosoly játszik.

Lépteit megszaporázza, mintha valami sietletné, s egy jó félóra múlva eléri a csónakállomást jelző magas póznát.

Vándorunk itt megáll. Batyuját leveszi válláról s odatámasztja a fakorlára, amely végighúzódik a meredély szélén, tekintete pedig a partot kémleli. Négy-öt hosszuru csónak van odakötve a parthoz, de embernek, állatnak semmi nyoma. Vándorunk körültekint az országúton is, s azután fölveszi batyuját s lebotorkál a meredek partha vágott 20—25 keskeny töredelt lépcsőn. E lépcsők egy félméter széles partra vezetnek, amelynek egyik vége a meredek part egy kiszögellésébe nyúlik, a másik pedig fapadlóban végződik s leereszkedik a Dunába. A meredek szakadékparton bozótok, bokrok és cserjés vadvirágok ütöttek tanyát s valóságos lombtetőt képezve borulnak a hullámok fölé. E természetalkotta cserz alatt gyékényből font kis kaliba áll, olyanforma, mint a milyen az alföldi csöszöké szokott lenni a kukoricaföldek végén.

A kaliba üres.

Vándorunkat ez azonban úgy látszik, nem lepi meg, mert egész nyugodtan leül a kaliba előtt heverő fatuskóra és két könyökét térdére támasztva, arcát beletemeti tenyerébe s úgy bámol a hatalmas folyóba, amelynek hullámaít most már a szelid hold fénylő sugarai megaranyozzák.

Emberünk vagy egy félórája ül már a tuskón, amidőn egyszerre a szembenfekvő sziget partján egy gyermek jelenik meg, s tekintetével az innesső partot figyeli meg, mintha valakit keresne. Kétszer-háromszor végigsiet a parton s azután egy kőhalom felett megállva, két tenyeréből tölcscirt alkotva, tele tudóval kiabálja a néma csendbe:

— Breh Ibrahim! Ib-ra-him!
Az Allion visszaveri a hangot,

mire egy öblös férfihang verődik át a szigetre:

— Oglanim ne dir?

«Mi az, fiam!»

Gyorsan visszajön a felelet:

— Gel buraja, gel-bu-ra-ja!
(Jőjj át.)

— Giderim! «megyek már», hangzik vissza a válasz.

Ázután ismét csend lesz.

Vándorunkat e hangok felverték merengéséből s felállva ott hagyta a tuskót és a lépcső felé megy. Nem sokáig kell várnia, mert egy pár perc múlva megjelenik Ibrahim egy erőteljes, izmos férfi képében és lassu lépcsőkben ereszkedik alá a lépcsőkövön.

Egy pár pillanat és a két férfi egymással szemben áll. Ibrahim meglepetve, merően néz a lépcső alján álló magas férfi szemébe, míg ez mosolygva pillant a kémlelő tekintetbe, s egyszerre csak örömet kifejező hangon tör ki belőle:

— Vallahi-billahi szen Cuzzoni szin!

«Istenemre esküszöm, te Cuzzoni vagy!»

A magas férfi igenlőleg bólogat jobbra-balra fejével s reszkető hangon szól:

— Igen, Cuzzoni vagyok, a dsánbáz, a kötélzáncos; eljöttem Ibrahim a feleségemért, a leányomért, — hála istennek, hogy éppen veled találkoztam.

Ibrahim arca elborul, s az ő hangja is megremeg, amint megnyílja ajkait.

— Isten hozott Cuzzoni, éppen jókor jössz. Hallottad fiamat? Allah adjon neked erőt, de tudod, mit mond a korán. «Küllü nefszin zaikat ül-mautin». «Minden lélek megizlelendi a halált». A te feleséged most haldoklik.

Cuzzoni meglántorodik, de Ibrahim hatalmas karjai felfogják s beemelik a legelső csónakba. Ibrahim a középső padra ülteti Cuzzonit s azután megfogva az evezőrudat, egy erős lökessel messze eltasztja a parttól a csónakot, amelyet magával visz a folyam árja s azután nekifeszíti az evezőt a hullámoknak s lassan átkormányozza a lélekvesztőt a szigetre.

A Duna közepén járnak. A férfiak némán ülnek egymással szemben. De minék is beszélnének; annak a vihartépte embernek mit érne a vigasztalás.

(Folyt. köv.)

M. kir. Opera.

Budapest, vasárnap, 1897. május hó 23-án :

a nemzeti színházi és a m. k. operaházi nyugdíjintézetek javára:

A cremonai hegedűs.

Opera 2 képben. Szövegét írták: Coppée és Beauclair. Fordította Ábrányi Emil. Zenéjét szerző Hubay Jenő.

Személyek:

Ferrari Taddeo	Várady
Philippo	Beck
Sandro	Árányi
Giannina, leánya	Ábrányi W. M
A podesta	Mihályi

Nemesek, a jury tagjai, városi előljárók, trombitások, mestermasok, legények, nép.

A történel színhelye: Cremona. Idő 1750.

A 2-ik felv. előforduló MONFERRINA-t előadja a tánczkar

U T Á N A.

A piros czipő.

Tánczlegenda 4 képben. Regel H.-tól Choreografáját Hassreiter J., zenéjét Mader Raoul szerzelte.

S z e m é l y e k :

Fedor, koreszmáros	Vince
Darinka, leánya	Balogh Sz.
Gregor, ennek vőlegénye	Carbone
Onegin, gazdag földesúr	Smeraldi
Egy rokkant katona	Pini
Egy öreg parasztlasszony	Hansné I
1-ső) szenfényvesztő	Kósa
2-ik)	Zolnay
Egy csodadoktor	Jasznicer
Ennek segédjei	Rever V.
	Jeszzenszky
A büntető angyal	Hajdu M.
A megváltó angyal	Hajdu A.

Bücsűjárók. Parasztnépség. Zenészek. Onegin barátai és barátjai. Inasok. Cserkeszek. Papok. Tatárok. Kozákok. Látományok. A darab Délorozországban játszák.

Előforduló tánczok:

Az első képben: 1. Tambourin-táncz. Tánczolja Schmideck G. és Kiss H. — 2. Danse caracteristique. Előadják Hansné I. és Pini. — 3. Troika-táncz. Előadják Kranner I., Szabadosné P., Szokolovits I., Blanszky J., Hauptmann A., Felei R., Rajz R., Láng C., Kolozsváry L., Gaszner B., Nitsche K., Tárnoki I. — 4. Variatione serieuse. Tánczolja Balogh Sz. 5. — Csók-táncz. Tánczolja Balogh Sz., Carbone és az összes tánczszemélyzet.

A második képben: 1. Gavotte. Tánczolja Schmideck G., Carbone és a tánczkar 24 tagja. — 2. Ukrainienne. Előadják Balogh Sz. és Smeraldi. — 3. Kamélia-táncz. Tánczolja Balogh Sz. — 4. Mazur. Tánczolja a tánczkar 24 tagja.

A harmadik képben: 1. Aranyalakok táncza. Előadják Balogh Sz., Schmideck G., Kiss H., Szabadosné P., Rajz R., Blanszky J., Kolozsváry L., Felei R., Hauptmann A. — 2. Rózsák és tövisek táncza. Tánczolja Balogh Sz. és az összes tánczszemélyzet.

A negyedik képben: Csillag-ballabile. Tánczolja Balogh Sz., Schmideck G., Kiss H. és az összes tánczszemélyzet.

Kezdetre 7 és fél óraker, vége 10 és fél után.

Nemzeti Színház.

Budapest, vasárnap, 1897. évi május hó 23-án.

Uj betanulással, másodsor:

Egy millió.

Vigjáték 4 felvonásban. Irta Labiche és Delacour. Fordította Szerdahelyi Kálmán.

Személyek:

Duplan apó, volt jegyző	Vizvári
Carbonel	Gabányi
Pérugin	Szigeti Imre
Duplan Móriéz	Dezső
Lafonchère Edgárd	Zilahy
Pries Gyula építész	Ivanfi
Césénas	Kőrösmezeli
Carbonel neje	Vizvári
Pérugin neje	Rákosi Sz.
Césénas neje	Mészlányi A.
Bertha, Carbonel leánya	Vizvári M.
Luiza, Pérugin leánya	Ligeti J.
Joseph, szobaleány Carbonelnél	Dóri M.
Kertész	Abonyi
Vadász	Berényi

Idő: jelenkor. Történel: az első felvonás Carbonelnél Párisban; a második Césénasnál ugyanott; a harmadik Péruginnél, Montmorencyban; a negyedik Duplan apónál, Courbevoie-ban.

Kezdetre 7 és fél óraker, vége 10 után.

N é p s z i n h á z.

Budapest, vasárnap, 1897. évi május hó 23-án.

Blaha Luiza asszony mint vendég.

A gyimesi vadvirág.

Pályadíjat nyert népszímmű 3 felvonásban. Irta Gécey István

S z e m é l y e k :

Balánka János, jómódu csángó-gazda	Horváth V.
Örzsé, a felesége	Izsóné
Imre } gyermekeik	Szirmai
Mária }	Komáromi M.
Özvegy Fábian Julia	Siposné
Gyurka, fia	Vidor
Rab-Prezsmér Péter	Lubinszky
Magdolna, leánya	Blaha L. assz.
Plébános	Szerdahelyi
Törpe Csura, harangozó	Szabó A.
Csuráné	M. Csatai Zsöli
Marczi, fiuk	Ujvári
Bigyó, kishíró	Kassai
Bigyoné	Poráld Hermin
Csörgő István, fiatal gazda	Kotás
A vőlegény násznagya	Tirnovai
A menyasszony násznagya	Gyözö
1-ső) vőfély	Mihályi
2-ik)	Nánásy
1-ső) nyoszolyóleány	Emerichy M.
2-ik)	Gyöngyösi Ilona
1-ső) nászasszony	Vasváriné
2-ik)	Vedress Gizella
1-ső)	Sánta
2-ik) gazda	Lendvai
3-ik)	Vértesi
4-ik)	Hillel
Csicsa	Parányi
Ferke	Marton
Vaksi	Izso

Pénztárnyitás fél 7, kezdetre fél 8 óraker.

V i g s z i n h á z.

Budapesten, vasárnap, 1897. évi május hó 23-án.

Este:

TRILBY.

Színmű 4 felvonásban. Georges du Maurier regénye után, írta Paul M. Potter. Fordította Fáy J. Béla.

Személyek:

Trilby O' Ferrall	Delli Emma
Talbót Wynne, másképp Taffy	Molnár László
Alex Mc. Alister " Sandy	Molnár Ákos
William Bagot " Billie	Tapolezay Dezső
Rochemartel herceg " Zouzou	Szerényi Zoltán
Th. de Lafarce " Dodor	Balassa Jenő
Svengali	Fenyvessy Emil
Gecko	Beregi Oszkár
Vanardné, házmesterné	Nikó Lina
Antony	Décsi L.
Lorimer	Sziklai Kornél
Rev. Thomas Bagot	Gyöngyi Izi
Mrs. Bagot, a Billie anyja	Hunyadi Margit
Kaw, színgazgató	Kazaliczky Antal
Durien	Várady Albert
Vincent	Kassai Győző
Claire	Berzetei Ilona
Marguerite, } grisetlek	Pécsi Paula
Rose, }	Bálint Róza
Angèle, }	Nógrádi Jolán
Honorine	Bán Nelly
Philippine, szobaleány	Munkácsi Mariska

Történi Párisban, az 50-es években, az I. felvonás egy műteremben; a Quartier Latinban; a II. felvonás egy hónappal később ugyanott karácsony estéjén; a III. felvonás öt évvel utóbb a «Cirque des Bashibazouks» foyerjében; a IV. felvonás a műteremben.

Pénztárnyitás 7 óraker, kezdete 7 és fél óraker.

Délután 3 óraker, mérsékelt helyárrakkal
nappali előadásul:

Arthur kalandjai.

Bohózat 3 felvonásban. Írták: Alfréd Duru és Henri Chivot, Fordította: Zempléni P. Gyula.

Személyek:

Pontrhisé Lipót	Tapolezay Dezső
Benoit, az inasa	Szerényi Zoltán
Oursikoff, gróf	Gál Gyula
Madoulard, voll timár	Szathmáry Árpád
Aristide, fodrász	Szép Aladár
Badinoskieff vívómester	Magyari János
Baluchokinszoff, tanár	Várady Albert
Sainte-Colombe Hermosa báróné	Haraszthy Hermin
Cecile, Madoulard leánya	Varsányi Irén
Jeanette, szobaleány	Kész Róza
József, komornyik } a bárónénál	Fodor Bertalan
Ágost, inas }	Kassay Győző

Történi az 1. felvonás Pontrhisénél, a 2. a bárónénál Párisban, a 3. Evreux-ben Madoulardnál, napjainkban.

Pénztárnyitás (l. u. 2 $\frac{1}{2}$ óraker, kezdete 3 óraker.

Fővárosi nyári színház

a Krisztinavárosban.

(Buda-krisztinavárosi szinkör.)

Budapesten, vasárnap, 1897. május hó 23-án,

másodsor:

A csodagyerek.

Operette 3 felvonásban. Írták: Landesberg Sándor és Stein Leo. Zenéjét szerző: Szili Taund Jenő. Fordította: Komor Gyula. (Karnagy: Orbán Árpád.)

Személyek:

Lord Aberdeen	Dezséry Gyula
Edward, fia	Hunfi Imre
Knox John, bányatulajdonos	Körmendy János
Jemmy, leánya	Anday Blanka
Gordon, impresszário	Kovács Mihály
Paolo, hegedűművész	Kapossy Józsa
Tween Kajetán, zeneszerző	Mezey Andor
Barnisew Arabella	Berzsenyi Julia
Lord Clyde	Gondoss Alajos
Lord Roshir	Bombay Guszláv
Lord Harrison	Veress Sándor
Lady Harrison	Várnay Paula
Miss Lawmiss	Lászy Etelka
Miss Worth	Borsody Boriska
Bob, } Knox inasai	Halmay Lajos
Tom, }	Lantos József
Inas Aberdeen-nél	Keresztösy S.
Osztrigárus	Fekete Adolf
Czitromárusnő	H. Czene Stefánia
Ujsárus	Lenkei Kornél
Szívárúrs leány	Rácz Mariska
Első, } virágárus leány	Lászy Etelka
Második, }	Rácz Szeréna
Első, }	Fáy Piroška
Második, }	Delly Juliska
Harmadik, } regattista nő	Nagy Vilma
Negyedik, }	Keleti Anna
Ötödik, }	Zádor Róza
Hatodik, }	Göbölös Vilma
Óreg utazó angol	Szalágyi Győző
Emek neje	E. Mihajlovics II.
Ujja leánya	Vertán Margit

Lordok, ladyk, fürdővendégek, árusítók, pénzérek, mindkét nembeli nép, hajósok, eselédék

Történi: az első felvonás Edinburghban, Knox házában, a második Ostendében a tengerparton, a harmadik Aberdeen lord parkjában. Idő: 1896-ik év.

A harmadik felvonás elején: „skót tánc”, táncolja nyolcz skót nő és nyolcz skót férfi.

Kezdeté 7, vége 9 $\frac{1}{4}$ óraker.

Városligeti Szinkör.

Igazgató: FELD ZSIGMOND.

Budapesten, vasárnap, 1897. évi május hó 23-án.

A kikapós férjek.

Énekes bohózat 3 felvonásban. Wilkens és Jusztinas eszméje után írta Radó Károly.

Személyek:

Szikszay Árpád, községi jegyző	Kereken Sági
Piroška, felesége	II. Lévai Berta
Bozóky Ernő, jogász, unokaöccse	Giréth K.
Funták, gyógyszerész Kereken	Pehérvári

Márta, felesége	Halmi Kornélia
Moravcsék, uradalmi ispán Kereken	Nyárai
Kati, felesége	Láng Etel
Fenyvessy Kálmán, mérnök	Polgár K
Zajonghy, kantortanító	Nagy
Ózv. Vasváry Klára, «Az aranykereszt» vendéglő tulajdonosnője	Rónaszékiné
Erzsike, unokanővére	Bogyó Ilona
Csiz, a «Peregi daléregylet» karnestere	Rónaszéki
Kuczora szobó) a dalárda tagjai	Feld Mátyás
Marosi, borbély)	Halyani
Ligeti, jogász)	Heltai
Jóska, borlegény) az «Aranykereszt»-ben	Juhai
Mari, szobalány)	Miklósi Margit
Juczi) kiszolgáló leányok a «kereki»	Bácz Gizza
Julis) népkertben	Lévai Ilka

Mindkét nembeli nép, gyermekek. Történi az I. felvonás Kereken, a II. és III. Budapesten.

Kezdeté délután 3 órakor.

Este NEGYEDSZER:

A pavillonban.

(Le Parfum.)

Énekes francia vígjáték 3 felvonásban. Tocke és Blum után fordította: Hossai Hugó. — Személyek:

Theodule	Polgár K.
Montesson	Fehérvári
Pompardier	Rónaszéki
Polard	Sághi
Paul	Giréth K.
Sylvanie	Miklósi Ilonka
Adél	II. Lévai Berta

Történi Párisban. Idő jelenkor.

Ezt követi:

NEGYEDSZER:

Dionizosz leányai.

Víg operette. I. felvonásban. Irta: Waldstein Miksa. Fordította: Komor Gyula. Zenéjét szerzerette: Brandl János. Személyek:

Frine	Szendi Aranka
Lais	Horváth Juliska
Venusz, Afrodité	Rónaszéki
Szokratesz, bölcsészeti magántanár	Láng Etel
Xantippe, felesége	Nyárai
Lovag Melkosz, Énthias bankár	Feld Mátyás
Melofontesz) tőzsdelátogatók és	Halyani
Firisztratusz) műbarátok	Mátrai
Arisztobolusz, főszolgabíró	Horváth Arnold
Apellesz festő, az «alheni szalon» választmányi tagja	Kombosi Emma
Xaratelma, kishíró	Leskés Anna
Alcibiadesz	Bogyó Ilonka
Ariszteusz) Szokratesz tanítványai,	Jókai Olga
Milliadesz) tudorjelöltek	Miklósi Margit
Leonidas)	Lévai Ilona
Flóra)	Perényi Anna
Deidamia) Friné barátinói	Jekel Aranka
Melitta)	Horváth Aranka
Eirene)	Tordai
1-ső aggastyán) az areopág bírái	Halász
2-ik aggastyán)	

Nép. Az areopág bírái, tanulók. Történi Athénben.

Kezdeté este 7 órakor.

Horváth Zsigmond

nyári színháza
BUDAPEST, városligeti népligetben.

Ma és a következő napokon:

Souper után.

Operette I. felvonásban, nagy ballettel.

SZEMÉLYEK:

Wladisláv herceg	Kápolnay
Champagner, magánzó	Andorffly
Dr. Fürgö	Levay
Béka, bőrtönör	Rolland
Róza, tánczosnő	Tometz B.
Kati, szobalány	Lipesei I.
Leona, Champagner neje	Közszeginé
Iván, szolgáló	Ligeti
1-ső / spanyolnő	Szabó J.
2-ik / spanyolnő	Horváth I.
Groom	Hörömpö

A babák tündére.

Nagy ballet, fényes kiállítással.

REMEK ASSZONYOK.

Életkép

BAJUSZ.

Népszimű.

— Kezdeté 3 órakor. —

MAGYAR

MŰSZINKÖR

a városligeti népligetben, az állatkert és Hermina-ut sarkán

Naponta délután 3 órától estig

Eltévedt.

Böhözet. Irta Faludi Vilmos. Személyek

Szeles, szinigazgató	Lovász
Amália, a felesége	Hében Anna
Nevési Tóbiás, diurnista	Kreiter Pál
Zsuka, eselődleány	Csapó E.

A légyott.

Kacagató bohóság. Irta: Faludi Vilmos. Személyek:

Birkási Bogdi, magánzó	Faludi Vilmos
Biri, a felesége	Faludi Vilmosné
Miezi, ballettánczosné	Váradai M.
Mari, szobalány	Csapó E.
Venezel, privátdiener	Fenyedi Károly
Izsák Knoblok, hordár	Kiss Dani

TROJKA, orosz dal és táncz.

A műsor változatos és úgy van beosztva, hogy minden perczen be lehet lépni.

ŐS-BUDAVÁRA

a székesfőváros legnagyobb és legelőkelőbb

MULATÓHELYE.

Idénytartam május 1-től szept. 30-ig.

Idényjegyek ünnepélyek alkalmával is érvényesek 10 frt.

Családtagok, katonatisztek, hivatalnokok és nagyobb klubok részére 8 frt.

Három nagy nyílt színpad.

Naponta nagy symphonikus és népies

HANGVERSENYEK.

Magyar és nemzetközi karénekesek, magánénekesek, tánczosok és elsőrendű művészek.

Nagyszerű ünnepélyek.

Esős időben ingyen előadások a színházakban, valamint a vendéglők és kávéházak termeiben.

Jegyek naponta a budapesti bankgyesület váltóüzletében V., Fürdő-utca 1. és az igazgatósági épületben Ős-Budavárában.

Feltűnő elegáns s finom szövetből

egész öltöny 10.— frttól
felső kabát 9.—
nadrág 3.—
fiu öltöny 2.50

feljebb

legjobb kivitelben kapható:

NÁDOR ARTHUR-nál

(ezelőtt KELLNER D.)

FÉRFI-SZABÓ

BUDAPEST, Kerepesi-ut 4. sz.

TELEFON.

LINHART VILMOS

készít

nemesi és családi czimereket,

FESTMÉNYEKET

dekorációk ***

és

*** czimtáblákat

MŰTERMÉT

ajánljuk.

BUDAPESTEN,

VIII. kerület, Hunyadi-utca 27. szám.

TELEFON.

Látványosság!

Budapest, legnagyobb és legolcsóbb

zseb-, ingaóra- és ékszer-áruháza.

KLEINBERGER MÓR

Akácza-utca 52. szám. (Dob-utca sarok.)

Alapított 1860.

Schmalhofer F. és Fiai

kő- és ércvésnök,

ruggyanta és bélyegzők, ünnepi jelvények készítése, specialista a czimervésésben és monogramok hímezésében; vésőt és öntött czimláblák stb. e szakmába vágó munkák, a legjobb és legolcsóbb kivitelben eszközöltetnek.

Budapest, IV., Ferencziek bazárában.

Alapított 1860.

Krausz Arnold

festék, lakk és firniss gyári raktára.

Különlegességek

parket-viasz, borostyánlakk- és padlókefékben.

BUDAPESTEN,

IX. kerület, Ferencz-körút 39. sz.